

Det gælder tillige for disse grupper, at tilbudene til dem i højere grad end for andre grupper nøje bør tilrettelægges ud fra den enkeltes særlige vilkår. Det vil sige, at arbejdet med brugerens motivation og matching mellem pågældendes behov og tilbudene er afgørende. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 65.

For de grupper, der er så svage, at de selv kun vanskeligt eller slet ikke kan indgå i en dialog om udarbejdelse af individuelle planer, vil det være af betydning, at tilbudet om handleplan gives til de pårørende eller andre, der normalt varetager pågældendes interesser, og udarbejdelse af handleplaner vil stille den enkelte borgere bedre, fordi det gennem planen bliver synliggjort, hvad formålet med hjælpen er og hvilke tilbud der stilles til rådighed.

Bl.a. erfaringerne fra et projekt med støtte til unge - mellem 16 år og 30 år - med svære fysiske handicap har vist, at disse unge har mange uudnyttede ressourcer, som kan udnyttes gennem opfølgende, koordinerende sagsbehandling, som inddrager de unges perspektiv. I dette forløb indgår - som en vigtig del - udarbejdelse af en handlingsplan ved medvirken fra den unge selv.

Ændringsforslaget om et obligatorisk tilbud om udarbejdelse af en plan i disse typer af sager betyder en væsentlig styrkelse af sagsbehandling, idet den indebærer, at myndighederne skal beskrive indholdet af den tildelte ydelse. En sådan specifikation medvirker tillige til at give et bedre grundlag for ankemyndighedernes prøvelse af, om kommunen eller amtskommunen lever op til de krav, der er angivet i planen.

Selv om amter og kommuner i vid udstrækning må forventes at udarbejde handleplaner for de nævnte grupper - sådan som de i de seneste år har gjort på stofmisbrugs- og hjemløshedsområderne - vil en pligt i loven til at give et tilbud herom øge retssikkerheden for de pågældende brugere og sikre, at indsatsen følges mere kvalificeret op, og at de berørte myndigheder i højere grad bindes op på deres forpligtelser.

Allerede i dag udarbejdes planer for en del af den personkreds, som omfattes af ændringsforslagene. Ændringsforslagene skønnes at indebære, at der skal udarbejdes planer for yderligere ca. 11.500 personer. Dette skønnes at medføre offentlige merudgifter på 4,1 mio. kr.

Ændringsforslagenes økonomiske konsekvenser er ikke forhandlet med de kommunale parter.

Til nr. 22 og 23

Det skønnes mest hensigtsmæssigt, at bestemmelsen om kommunens og amtskommunens samarbejde med det frivillige sociale arbejde findes i en særskilt paragraf.

Kommuner og amtskommuner har ansvar for varetagelsen af opgaverne efter lovforslaget. Dette ansvar gælder uanset hvem, der udfører opgaverne. Det kommunale og amtskommunale ansvar fastholdes med ændringsforslaget.

Kommuner og amtskommuner skal efter stk. 2 forpligtes til årligt at afsætte et beløb til støtte af frivillige sociale organisationer og foreninger med henblik på at sikre et øget lokalt samspil og en styrket lokal udvikling. Merudgiften for kommuner og amtskommuner herved forudsættes kompenseret ved en forhøjelse af det generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (bloktilskuddene) med 100 mio. kr. på årsbasis, idet det forudsættes, at det statslige tilskud anvendes til en tilsvarende udvidelse af aktiviteten på området. Beløbet vil blive søgt finansieret via satsreguleringspuljen.

Den økonomiske støtte sigter på den del af de frivillige sociale organisationer og foreningers virksomhed, hvor en ulønnet indsats indgår som en afgørende del af indsatsen. Der skal særligt lægges vægt på at støtte konkrete aktiviteter. Socialministeriet udarbejder en vejledning herom.

Det øgede samspil mellem det offentlige og det frivillige sociale arbejde skal ske med respekt for det frivillige arbejdes egenart og styrke.

Med henblik på at skabe en ramme om den lokale dialog om udviklingen på området udarbejder kommunen og amtskommunen en kort redegørelse for udviklingen på området. De frivillige sociale organisationer og foreninger skal have mulighed for at afgive en udtalelse til denne redegørelse. Det vil være hensigtsmæssigt, at redegørelsen udarbejdes årligt, i al fald i de nærmeste år.

Socialministeren bemyndiges i stk. 4 til at fastlægge retningslinjerne for opfølgningen på centralt plan, herunder regler for kommuners og amtskommuners indsendelse af redegørelsen om det lokale arbejde. Hensigten er at sik-